

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znasa.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	16 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 19. decembra.

Naš položaj v poslednjem času in sploh vsi odnošaji postali so tako nejasni, nedoločni, ozbiljni, da se ne redkokrat čuje iz ust izkušenih, v narodnem boji osivelih rodoljubov, da kaj jednacega še ni bilo, odkar se je pričelo narodno gibanje, niti takrat, ko je razsajal trdovraten a nepotreben razpor mej starimi in mladimi.

Mnogo se ugiba, kaj je uzrok temu nejasnemu stanju, ki nas navdaja z nekako bojaznijo negotovostjo bodočnosti nasproti; zato bodi v nekoliko pojasnenje navedeno, kar nam v tej zadevi piše prijateljska rodoljubna roka:

„Temu stanju krivo je največ to, ker se večina Slovencev baš zdaj nahaja v zmoti in protislovji.“

Nekateri trdijo tako: Sedanja vlada je Slovincem „prijazna“, ergo jo moramo podpirati. Koliko je v tem resnice?

Ako razumevamo in združujemo z besedo „prijazna“ pojem: nekoliko pravična, precej prijenljiva, včasih svobodoljubna — nasproti Nemcem, nemškutarjem, lahomom in naposled tudi Slovincem — je to gotovo resnica.

Kajti sedanja vlada reže in deli kruh na vse strani; vsem, celo še tako neznatnim manjinam in njih neopravičenim težnjam hoče ustrezati, celo na škodo ogromnim večinam prebivalstva. Zlasti pa imajo uradniki sedaj popolno svobodo. Lahko pišejo nemški ali pa slovenski, kakor se jim primerno zdi, včasih, kakor stranka želi. Ker pa ni kategoričnega ukaza, da bi se slovenskemu ljudstvu skozi in skozi slovenski dopisovalo, ker uradniki večinoma neso slovenščine zmožni, ker ima le malo uradnikov veselja do slovenščine, ker nihče ne kontroluje, koliko se uraduje slovenski: zato je po veliki večini uradovanje političnih, sodnijskih, davkarskih in drugih uradov **nemško**.

Urad pa znači uradnika, uradniki pa značijo vlado; vse to je torej po večini nemško — in videti ni nikakih naporov niti poskusov, da bi se zasuknilo na bolje. Za tega delj je zmota pri onih Slovincih, ki trdijo, da bi bila sedanja vlada nam Slovincem tako zelo „prijazna“. —

Druge vrste Slovinci, mej njimi tudi taki, ki se postavljajo po robu, nahajajo se čestokrat v protislovju s svojimi lastnimi dejanji in lastnim življenjem. Dočim so v svojih nazorih jako odločni

in napredni, pišejo svoje zasobne in uradne zadeve premnogokrat, nekateri celo izključno — nemški, v družbi, v socialnem življenju rabi jim čisto le privajena in priljubljena nemščina in v svojej hiši imajo več nemških nego slovenskih ali slovanskih listov, da ne govorimo o knjigah.

V to vrsto spadajo osebe iz raznih stanov, so trgovci, odvetniki, beležniki, uradniki, učitelji, župani, duhovniki, ki le preradi nemškutarijo s peresom v roci, skoro gotovo pa vsekdar, kadar pišejo kaj „uradnega“, in skoro neverjetno, a žal! popolnem resnično je, da celo izpod peresa kranjske duhovščine, ki se nazivlje „per eminentiam“ narodno, prihaja uradnim potom toliko nemških dopisov in ulog, da so slovenski spisi, slovenske uloge — bele vrane.

Skraini čas je, da Slovenci obeh navedenih vrst spoznajo istinitost teh vrstic, da popravijo prvi svojo zmoto, drugi pa svoje protislovje. Prvi naj bodo vladi takrat popolnem prijazni, kadar bode ona nasproti Slovincem popolnem pravična, drugi pa naj postanejo dosledni v svojih nazorih, v svojih besedah in v svojih dejanjih. Dokler pa tega ni, je vse naše politikovanje v primeri z našimi dejanskimi odnošaji le zmota in protislovje.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. decembra.

Predsednik **gospodke zbornice** je v včerajšnji seji javil, da sta se dedna člana gospodke zbornice knez Maks Thurn in Taxis in pa grof Osvald Thun pozvala v zbornico in da se je knez Jurij Lobkovic, deželni nadmaršal češki, imenoval dednim nje članom. Baron Hye predlaga v imenu

LISTEK.

Casnikarstvo in naši časniki.

(Dalje.)

Ker smo zgoraj omenili letnike „Ljubljanskega Zvona“, sklenemo naj tu pregled leposlovnih slovenskih časopisov — s „Kresom“. Tako se zove „leposlovni in znanstveni list“, ki ga od leta 1881 sem s sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Dav. Trstenjaka ureduje in na svetlo daje dr. Jak. Šket v Celovci (v snopičih po 3 pole vsak mesec); zaklada in tiska ga tiskarna družba sv. Mohora. Slovincem gotovo ne škoduje, da imajo dva tako obširna in jedrnata leposlovna in znanstvena lista, naj le nadaljujeta in napredujeta še mnogo let! Pisatelj teh vrstic je že od začetka naročen na „Kres“ in na „Zvon“ ter pri vsakej priliki spodbuja ljudi k naročevanju obeh listov ali pa vsaj jednega izmed njiju. Pri takih prilikah se mu je že po gostem zgodilo, da so privrženci „Kresa“ zabavljali „Ljubljanskemu Zvonu“, češ, ta je kasneje prišel ter je po nepotrebi jel „Kresu“ konkurencijo delati. Stvar naj se jedenkrat v kakem slovenskem listu očitno dožene ter dokaže, da v

Slovincih ni bilo o „Kresu“ ne duha ne sluha, ko je že davno Dunajski „Zvon“ sprva naganjal poslej pa obečal, da v Ljubljani pride nov leposlovni list na svetlo. Toliko o tej nepotrebnosti pravdi vsem onim, ki so kratkega spomina!

Mimogredé omenimo naj še tri slovenske liste ki so l. 1870 zagledali beli dan. „Slobodni Slovenec“ (po domače pisana priloga k „Tagesbote für Untersteiermark“), kateremu „urednik in opravičnik“ je bil E. Janžić; izhajal je v Mariboru od meseca septembra vsako soboto, a umrl je kmalu za naglo jetiko. Drugi list je bil „Pomorstvo i trgovina“, ki je izhajal v Trstu po dvakrat v meseci, a ohranil se je le do drugega leta (1871), ko je vsled pomanjkanja točne hrane poginil. Tretji je bil, če se še dobro spominjam, „Slovanska lipa“, ki je zastopal federalistična načela, ter je po dvakrat v meseci izhajal na Dunaji. Posušila se je ta Lipa že tekom leta 1871.

Naslednje leto (1871) smo zopet dobili nekaj novih slovenskih časopisov — a kot prej povedano, tudi poginilo jih je nekaj. Zaradi posebnosti naj stoji tu na prvem mestu „Južni Sokol“, telovadsko-vojaški list, kateremu lastnik je bil J. Z. Vesely, urednik pa znani bukovec A. Kremžar. Izhajal je v Ljubljani v četvorki po dvakrat v meseci; isto

leto je tudi umrl, ker se je bil vsled narodnega navdušenja pretegnil. Slovenci v Trstu so bili izgubili dva lista (petletnega „Ilirskega Primorjana“ in „Pomorstvo i Trgovino“), a za nja dobili „Primorca“. Ta „politični in podučilni list“ izhajal je po dvakrat v meseci in zalagal ga je in uredoval Vekoslav Raič, po Ljubljani in po slovenskem Štirnem znani zastopnik raznih zavarovalnic; sedaj baje Tuzljanom v Bosni dela pravico (!), kot mi je neki prijatelj iz Štirskega oni dan pripovedoval. A tudi s tem listom mož ni imel sreče, kajti poginil je že tekom leta 1871.

Po smrti „Domovine“ je bilo Goriško brez slovenskega političnega časopisa. Ko se je leta 1870 začelo živahnejše gibanje mej Slovinci, ustanovili so si ti kmalu posebno politično društvo, ki je imelo narodno zavest širiti mej prostim ljudstvom in braniti narodne pravice. V ta namen si je društvo ustanovilo lastno glasilo, rekše „Soča“, (organ [glasilo] slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic). Ta list je prvo leto izhajal po dvakrat v meseci, pozneje pa po jedenkrat v tednu na celej poli. Ta časopis, zvest svojemu prvemu programu, izhaja neprestano še dandanašnji ter je tekom minulih let neizmerno koristil slovenskemu prebivalstvu Goriške pokrajine. Ohranil se je

pravnega odseka, da naj bi se prezident senata pri najvišjem sodnem dvoru, Ivan vitez Wierzbicki, imenoval članom državnega sodnega dvora. Na to se vzprejme brez debate v drugem in tretjem čitanju budgetni provizorij; ravno tako tudi postavila o vojaških novincih za l. 1884. in pa o podaljšanju izjemnih sodišč v Dalmaciji. Potem sledi dopolnilne volitve v odseke; v političen odsek je izvoljen grof Belcredi, v praven odsek baron Tomaschek; v državni sodni dvor vitez Wierzbicki. — Konečno izjavi grof Taaffe, da se v imenu cesarjevemu državnemu zboru odgaja do 22. januarja 1884. l.

Neodvisna narodna stranka **hrvatskega** sabora namerava predlagati adresu do vladarja, v kateri bode po naštetih pritožbah proti Ogerskej izjavila, da je sedanje razmerje nevzdržljivo ter da se mora premeniti v zmislu programa neodvisne narodne stranke. V to svrhu se bode zahtevalo, da se skliče regnikolarna deputacija. Narodna stranka se ni še odločila, kako stališče da bode zavzela v tem vprašanju. — Bivši pravosodni načelnik, odvetnik dr. Derenčin, pridružil se je definitivno neodvisni stranki ter podpisal program stranke, kakor je bil priobčen v „Pozoru“.

Klub narodne stranke je ponedeljek večer obravnaval program banov ter izvolil odsek pektorice (Imre Josipović, Jos. Miškato, grof L. Pejačević, dr. Iv. Subotić in baron Živković), kateri naj bode preiskaval, v koliko soglasi banov program z oficijalnim programom stranke ter naj bode o tem klubu poročal. Ob enem je sklenil klub, da bode po verifikaciji krajiških poslancev odstopil ves bureau sabora. Konečno se je stranka zjediniła v tem, da hrvatskim članom državnega zbora ni treba odlagati mandatov, nego naj se izpraznjeni sedeži prepuste krajiškim poslaneem.

Verifikacijski odsek je včeraj obravnaval vprašanje, more li sabor odobriti volitve Graničarov, katere so se vršile na podlagi usiljenega volilnega reda.

Ogerska zbornica poslancev je kazenskemu sodišču Budimpeštanskemu javila, da se je razveljavila imuniteta poslanca Verhovay-a. Preiskovalni sodnik Czarán je takoj po izročenem odloku odredil, da se ima Verhovay, ki je upleten v zadevo časnika „Fügetlenség“ zaradi izneverjenja nabranih novcev, pozvati pred kazensko sodišče.

V nedeljo je izročil odbor **Poljakov** v svečani avdienci papežu poklonjeno sliko Matejkovo „Sobieski pred Dunajem“. Voditelj deputacije, nadškof in primas Ledochowski, je razlagal pomen tega narodnega daru zvestega ljudstva poljskega. Ko je profesor grof Tarnowski v imenu dariteljev formalno izročil papežu sliko, povzame sv. oče besedo ter razklada navzočnemu občinstvu Italijanov zasluge Sobieskega in Poljakov za kristijanstvo; potem podeli Matejku komandér-križ Pijev z zvezdo, poljskemu narodu pa apostolski blagoslov. Dvorana, v kateri bode obešena Matejkova slika, se bode imenovala Sobieskega dvorana.

Vnanje države.

Kraljevi komisarijat upornih **srbskih** okrajev se je razpustil, ko se je razveljavilo izjemno stanje, in njega načelnik, general Nikolić, je že dospel

v Belgrad. Predstojnika okrožij Knjaževac in Zajčar, Kosta Jovanović in Jočić, predstavljena sta v Belgrad k upraviteljstvu državnih zakladov. — Oficijozna trditev, da je Ristić kralju samo svojo udanost zatrjeval, ni verodostojna, ako se pomisli da je bil pretečeni teden trikrat pri kralji. Ponedeljek je bil Milojković v avdienci. Vse to kaže, da se bliža ministerska kriza.

V ponedeljek je **bolgarsko** sobranje vzprejelo predlogo vlade o preustroji ustave tako, da se ima osnovati prva kamora, obstoječa iz 45 članov, in kamora poslancev, broječa 100 udov. Nadalje je sklenilo sobranje kneza prositi, da naj bi se v teku treh let še vladalo po Tirnovski ustavi in še le potem na izrečno zahtevanje knezovo poskusilo z izpremembo. — Bodočim vojnim ministrom bolgarskim je designovan dozdanji poveljnik ruskemu gardinemu polku lovcev, generalmajor Freese. — Danski kralj je podelil knezu Aleksandru slonov red, kar je z ozirom na pojavljene vesti o kandidaturi danskega princa Waldemara za bolgarski prestol prouzročilo živo zadovoljstvo v krogih kneževih. — „Pol. Corr.“ javlja, da je vsled spojitve radikalcev s stranko Cankovljo, katere je verno udana dinastiji kneževi, prenehalo izhajati radikalno „Sosnanje“, o katerem so trdili, da ga je podpiral Jonin.

Včeraj je bil **nemški** cesarjevič na obedu pri poslaniku pl. Keudellu v palači Caffarelli. Razen cesarjeviča so bili povabljeni vsi člani nemškega poslaništva in pruskega poslaništva v Vatikanu. Po obedu peljal se je Frederik Viljem v vozu pruskega poslaništva, spremljan po pl. Schlözerji, v Vatikan, da obišče papeža. — V četrtek večer odpravi se cesarjevič v Bolcan, kjer bode prenočil, in od ondod se vrne zopet v Berlin.

Dopisi.

Iz Celja 18. decembra. [Izv. dop.] (Občinske volitve Celjske okolice.) Včeraj je volil III. volilni razred občinske odbornike občine Celjske okolice. Volilni zapisnik obsežal je 496 volilcev, mej temi skoro polovico Celjskih meščanov, ki imajo zunaj posestevica in ki večinoma po 2 do 3 kr. davka plačujejo. Dozdanji župan, znani nemškiutar Male, poklical je izimno le nemčurje v volilno komisijo, zatorej se je pri volitvi prav čudno godilo. Že meseca septembra so pobirali nemčurji pooblastila po mestu in okolici, takrat, ko še narodna stranka ni vedela, da bode ta volitev meseca decembra. Zvedeli smo to še le novembra meseca. Preklicala so se večjidel vsa ta pooblastila in dala nova s preklicem vred narodni stranki; in kako potrebno je bilo, da se vse potrebno stori, kaže včerajšnja volitev, kajti uležile so ta preklic ženske pri okrajnem glavarstvu in pa tudi pri volilni komisiji, posebe pa tudi pismeno terjale pooblastila nazaj od tistih, ki so jih pobrali. Pa vse to ni komisiji zadostovalo; ta je 22 takih pooblastil, datirane z decembra in s preklicom ovrгла in priznala prvim pooblastilom od septembra volilno

pravico; pomagalo ni nobeno protestovanje in tudi ne od strani navzočnega vladnega komisarja. Gospod vladni komisar Feliceti je namreč naznanil komisiji svoj protest proti temu neopravičenemu postopanju volilne komisije.

Narodna stranka je torej zgubila 22 glasov in nasprotna dobila 22 več, torej razloček 44 glasov na škodo narodne stranke.

Po tem takem smo propali, seveda tako dolgo časa, da se priziv (rekurs) pri namestniji reši. Nasprotna stranka dobila je okolu 150, naša pa okolu 130 glasov. Te dni uleži narodna stranka pritožbo, in ko se reši, pridejo narodni kandidati v večino.

Volitev je trajala nepretrgano od 9. ure zjutraj do 1. ure po polnoči. Naši volilci so stali kakor skale neustrašljivo in se neso umaknili do 1. ure po polnoči, silnemu agitovanju nasprotne stranke so imeli zaprta ušesa in tudi neso poslušali prigovarjanja navzočnega urednika „Kmetškega Prijatelja“, Celjskega lisjaka, dra. Glantschnigg-a.

Danes je volil II. razred. Tudi danes je vladni komisar v jednom slučaju naznanil protest komisiji, v jednom slučaju bo pa naša stranka ugovarjala proti jednomu nepravilnemu pooblastilu. Zmagalo je pet naših kandidatov in trije ostali so za 2 glasa v manjšini, kateri pa bodo tudi izvoljeni po gotovo ugodnemu rešilu naše pritožbe.

Jutri voli I. razred, v katerem imajo meščani po imeniku volilcev upanje, da zmagajo. Bomo videli. — Ko bi se tudi to upanje uresničilo, bo vendar občinski zastop občine Celjske okolice imel po rešenji pritožeb dve tretjini narodnih odbornikov.

Iz Trsta 16. decembra. [Izviren dopis.] V dopolnitev Jastrebu in Hugesu moram reči, da sta imela vse prav, kar sta pisala. Dobro je in hvale vredno, da so nekatera društva na odlični stopinji, pa meje vendar ni treba zaradi nekojih napetnežev prekoračiti. Trst ni odločno mesto slovensko, da bi se mogel ljud čistiti in klasificirati; imamo šest različnih društev, vsa ta društva so na narodni podlagi, in vsako hodi po drugem potu, pa ipak za jednim in istim ciljem, da širijo slovanstvo, to je, da Italijanom pokažemo in jih prepričamo, da smo tukaj doma.

Naši gospodje kaj brzo sumničijo kako osobo, ako jim odločno istino pove. Zbode jih tako, da kar zdvojbenei povprašujo, kdo da mora tak predrznež biti in imeti pogum, da nenaravno postopanje obsoja in kritikuje; hočejo kar naravnost poslano napraviti in ljudem pesek v oči metati, kakor se je že jedenkrat zgodilo z mnogimi podpisi, ko so zamorca prali, pa je le vedno črn ostal.

Nekateri možakarji se na „Sokola“ jeze, češ, ta zna mladino združevati in to brez našega vodstva in znanja; napravila se bode stranka, ki se ne bode dala brzo ukloniti in porabiti za sebična na-

čvrst v raznih borbah, tudi takrat, ko so ga domačini sami hoteli ugonobiti. Sloga jači, pokazalo se je pač najočitneje pri „Soči“. In prav so imeli goriški rodoljubi, da vsled raznih pogajanj in tudi na onem shodu v Nabrežini neso hoteli nekaterim Tržaškim sebičnežem v korist opustiti „Sočo“ in okleniti se Bog ve kakega lista v Trstu. Dokler bode Soča tekla od Triglava po slovenskih tleh in mimo Gorice na zahodni strani Krasa v morje, ne pa prek Krasa v Trst, ostala bode Gorica naravno središče in stočišče vsem goriškim Slovincem, izimši jugovzhodne Kraševce goriške grofije. Kolikor so pisatelju teh vrstic znane razmere v Trstu in na Primorskem sploh, lahko trdi, da Trst ne more postati središče primorskim Slovincem, vsaj toliko časa ne, dokler bode cvetoče skladišče obširne, svetovne trgovine. Floreat, crescat ne Trst, ampak goriška „Soča“!

Koliko zelo je prvo desetletje ustavne dobe slovenščina napredovala, koliko zelo se je narodna zavest kljubu vsem naravnim in še večim uradnim oviram razširila mej ljudstvo, mej prebivalce po mestih, trgih in vaseh, spričuje posebno „Vrtec“, časopis s podobami za slovensko mladost (pozneje „mladino“). Od početka sem zalaga in ureduje ta prevažni list Ivan Tomšič, učitelj na

Ljubljanski c. kr. vladnici; izhaja pa „Vrtec“ po jedenkrat v meseci v veliki osmerki, ter ima od leta do leta lčnejše podobe, glajše in mičnejše berilo, po vsem prav primerno učečej se mladini slovenski. Kot pred par leti prepričal sem se letos znova, ko sem o času deželne razstave kupil več zvezkov, letnikov „Vrtca“ za neko kmetško hišo. S kolikim veseljem so jih prebirali otroci, dečki in deklice, a tudi odrasteni so o praznikih radi segali po njih! Res, ko bi Tomšič ne imel drugih zaslug za šolstvo, veseliti bi se morali že zaradi uzornega „Vrtca“, da je cesar sam priznal njegovo slovensko delovanje ter mu podaril križec za zasluge. Mej vsemi slovenskimi listi pač „Vrtec“ jedini nema mej Slovinci nobenega nasprotnika, najočitniši dokaz, kako močno ustreza vsem terjatvam mladini namenjenega časopisa.

Tudi leti 1872 in 1873 ste nam porodili nekaj novih, bolj ali manj važnih in bolj ali manj potrebnih listov. Že dalje časa je vsled osebnih mrženj, nekaj tudi vsled različnih političnih načel bilo opazovati neko dvojenje mej delujočimi silami v Slovincih. Brez obotavljanja se navadno stori po prvem koraku drugi korak; in ker se dotični merodajni moške na obeh straneh neso toliko ozirali na pravi blagor skupnega slovenskega naroda, ampak so pri

svojej trmoglavosti bolj služili svojim slepim strastim, unel se je bil oni nepotrební, nenaravni in skupnemu narodu toliko škodljivi boj mej usiljenima, ponarejenima strankama, ki ste se širokoustni klicali staroslovenska in mladoslovenska. Pisatelj teh vrstic je bil in je še za zmerni redni napredek (ne za tisto polževo postopanje polno ozirov na vse strani), vendar nikdar ni mogel odobrati onega nepremišljenega skakanja tako zvane mladoslovenske stranke; še manj pa je odobral tako zvane staroslovenske stranke ozkosrčno postopanje in priklepanje ob zastarela načela. Ta prisiljena borba v narodnem taboru je le ugajala potujčevalni vladi, ki je po svojih glasilih celo hujskala stranki drugo nad drugo; ustavovercem sploh pa je ta žalostni ravs in kavs vzbujal neizmerno veselje. Sedaj možje voditelji obeh strank, kolikor jih je še mej živimi, pač lahko mirnim srcem sodijo in obsojajo svoje tadanje ravnanje; nadejam se, da ni ni jednega mej njimi, ki ne bi priznal, kako pretirane so bile obojestranske zahteve, kako nepremišljeno je bilo kričanje na obeh straneh.

Iz tega ravsa in kavsa se je bilo oni čas porodilo nekaj listov, ki ali še sedaj izhajajo, ali so pa že davno poginili. V Gorici so bili tako zvani Staroslovenci — nasprotniki so jih psovali „na-

čela. „Sokol“ stopa naprej po naravnem in odkazanem potu, da se lahko ponaša, da je mladina njegova. Vso čast starosti gosp. Vočkoviču za modro vodstvo proti vsem parazitom.

Za „Narodni Dom“ hočemo tudi jedno ukreniti. To je, napravimo vsa narodna društva skupno veselico v korist temu podjetju. Ali dogovora treba in srca za to, ne zavisti in očitanja, da smo južni Poljaci, da se brzo za stvar ugrejemo, pa da ni jedne ne zvršimo; čakajte patrijoti — društvo „Narodni Dom“ poslalo je nekemu gospodu 50 srečk za razprodajo mej člane, a on je tako dober, da jih ne nadleguje, pa jih kar v žepu nosi, brez da bi kdo znal. Je-li to plemenito! Jež.

Domače stvari.

— (Pogreba pokojnega M. Hermana) udeležili so se: deželni odborniki štajerski, deželni uradniki, vsi v Gradcu navzočni državni in deželni poslanci, več namestnijskih, nadsodnijskih in sodnih svetnikov. Krsta bila je obložena z vencem, mej katerimi sta bila tudi venca Čitalnice v Ptuiju in v Gradcu bivajočih Slovencev s trobojnimi trakovi.

— (Okrajnim sodnikom) v Gornjem Gradu imenovan je c. kr. pristav v Mariboru dr. Fr. Vovšek. Čestitamo okraju, da dobi tako izvrstnega, v slovenščini popolnega izurjenega sodnika. — G. sodnik Sok pa je iz Gornjega Grada prestavljen v Zgornjo Radgono. — G. Ferdinand Stare, adjunkt pri Ljubljanski deželni sodnici, je imenovan sodnikom na Brdu.

— (Vabilo) gospodom društvenikom narodne Čitalnice Ljubljanske k občnemu zboru dne 26. decembra 1883 dopoldne ob 11. uri v čitalnični dvorani. Vrsta obravnavam: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Nasveti posameznih društvenikov. 5. Volitev dveh pregledovalcev računa. 6. Volitev 15 odbornikov. 7. Predložba pravil pevskega zbora Čitalnice. 8. Predlog o spremembi društvenih pravil §. 3 in §. 4.

— (Iz mestnega zbora Tržaškega.) Včeraj zvečer imel je mestni zbor Tržaški sejo, pri katere 6. točki je prišla na vrsto znana, po 1400 rodbinah podpisana in v 2. dan junija predložena slovenska peticija za slovenske šole v Trstu. Mestna delegacija je v svoji seji v 14. dan t. m. sklenila, da se ta peticija zavrne, ker je pisana v slovenskem, tedaj ne v deželi navadnem jeziku. Mestni odbornik, državni poslanec Nabergoj, pobijal je v daljšem, izvrstnem, od galerije z živahnimi živoklici odobranem govoru ta razlog in odlok, v čemer ga je toplo podpiral mestni odkornik Nadlišek, a nasproti italijanske večini vse to ni nič pomagalo, kajti z vsemi proti 4 ali 5 glasom vzprejel se je predlog, da se peticija zavrne. Ko je potem odbornik Nabergoj predložil italijanski tekst

omenjene peticije, je po glasovanju ustal vladni zastopnik dvorni svetnik vitez Rinaldini ter izjavil, da je zavrnitev peticije zmotna in nikakor zakonita, ker je slovenščina vendar že priznana kot deželni jezik. Vlada si tedaj pridržuje odločbo v tej zadevi. Več o tej zanimljivej debati, ki zopet jasno osvetljuje lahonov zagrizenost, bomo še govorili.

— (Vabilo v III. redni občni zbor) „Savinjskega Sokola“ v praznik sv. Štefana, to je: 26. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih Mozirske Čitalnice. Spored razpravam: 1. Nagovor staroste. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev dveh pregledovalcev računa. 5. Volitev odbora in posebno staroste in njega namestnika. 6. Pogovor o slavnosti blagoslovljenja društvene zastave in volitev pomnoženega slavnostnega odbora. 7. Posamezni nasveti. Ob 7. uri zvečer: Večerna zabava s tombolo in plesom. Čestiti gospodje člani „Savinjskega Sokola“ prošeni so najuljudneje, da se radi važnih razgovorov o slavnosti blagoslovljenja nove društvene zastave blagovolé v mnogobrojnem številu udeležiti omenjenega zborovanja. Odbor.

— (Vabilo k božični veselici,) katero obhaja „katoliško podporno društvo“ v Celji četrto nedeljo v adventu, 23. decembra 1883, v vrtni sobani „Pri belem volu“ točno ob 3. uri popoldne. Spored: 1. H. F. Müller — „Božični oratorij“ IV: „pastirci pri jasicah“, poje dekliski in možki zbor s spremljevanjem harmonija in glasovira. 2. Prestavljanje igrokaza: „Pasterica iz Lurda“. 3. Etienne Henry Méhul († Paris, 1817) — „Joseph en Egypte“ (Egiptovski Jožef) Nr. 1, napev za tenor-solo s spremljevanjem glasovira. 4. Razdeljevanje božičnih daril (obutve, obleke itd.) med ubožne učence in učenke iz okoličanskih šol. 5. H. F. Müller — „Sv. trije kralji“, oratorij, poje mešani zbor s spremljevanjem glasovira. Opazka: Vabilni list naj se blagovoli oddati pri uhodu v dvorano in velja kot ustopnica za jedno osebo. Prijatelji našega društva, ki neso udje, dobijo ustopne liste pri gosp. Franc Kapusu, trgovcu v Celji, po 30 kr. K obilnej udeležbi vabi z najodličnejšim spoštovanjem odbor „katoliškega podpornega društva.“

Narodno-gospodarske stvari.

Načrt pravil za zadrugo.

Sedaj, ko bode treba povsod po novejši obrtni postavi z dne 15. marca 1883 ustanovljati obrtne zadrugo, mislimo, da pač ustrežemo vsem obrtnikom, ako priobčimo pravila zadrug, katera so izdelana popolnem v smislu postave, katera je treba le za dotično obrt in za posebne določbe krajem, kjer se snujejo zadrugo, primerno popolniti. Slove tako:

I.

Pravila za zadrugo v

Namen.

§. 1. V smislu §. 114. postave z dne 15. marca 1883 obstoji namen zadruga v pospeševanju vzajem-

nosti; vzdrževanju in povzdigi stanovske časti; pospeševanju skupnih obrtnih interesov in zadev mej udi in pridruženici z vsemi postavnimi pripomočki; ter z napravo posojilnic, založnic blaga, prodajalnic, slučajnim skupnim izdelovanjem s stroji itd.

Posebno ima zadruga skrbeti:

- a) Da se vzdržava red mej mojstri in pomočniki glede delavske zaveze, za napravo in vzdrževanje zadrugnih prenočišč in upeljavo reda za dopošiljanje in vzprejem v delo.
- b) Za redno izgojo vajencev. V ta namen napraviti se imajo posebna določila glede strokovnega, verskega in nramnega izveščanja vajencev; vajenske dobe, izpitolov, in o kontroli teh naprav; o potrjenju vajenskih spriceval; o sposobnosti, držati si vajence v obče, kakor tudi z ozirom na število pomočnikov. Ta določila predložiti se imajo pred objavo v potrjenje obrtniškega uradu.
- c) Za upeljavo razsodišča z namenom: poravnati prepire mej udi in pridruženici, kateri bi nastali z ozirom na delo, plačilo ali vajenstvo.
- d) Za osnovo posebnih strokovnih šol in za nadzorstvo obstoječih.
- e) Za podporo bolnih pomočnikov z osnovanjem bolniških blagajnic, ali s pristopom k že obstoječim blagajnicam.
- f) Za preskrbljenje obolelih vajencev, kolikor to ne zadene gospodarja samega.
- g) Za predložitev letnih poročil o vseh predmetih, kateri so važni za obrt ali za obrtniško statistiko.

Zraven teh pod črko g) predpisanih letnih poročil ima zadruga na poziv gosposke tej predložiti izjave in nasvete, ter zamore za svoj namen in v pospeševanje svojih koristij uporabljati javne oblasti, ter trgovinsko in obrtniško zbornico.

Obseg zadruga.

§. 2. K zadrugi v spadajo vse osebe, katere ima v (in okolič, ali v okrajnem glavarstvu) v samostojno obrt kot udje, in vsi njih pomočniki in vajenci kot pridruženici. Sedež te zadruga je v

Udje zadruga.

§. 3. Kdor ima v obsegu te zadruga samostojno obrt v §. 2 imenovanej stroki (ali imenovan, če jih je več skupaj), postane ud zadruga že s tem, da je nastopil obrt, ter ima spojnjevati vse z zadrugo upeljane dolžnosti in predpise. Imena k zadrugi pripadajočih strok, kakor tudi vsako prenapredbo objaviti mora zadruga obrtniškega uradu.

Potrebščina zadruga.

§. 4. Za vzdrževanje zadruga potrebno denarno svoto ima se razdeliti na ude zadruga v smislu §. 3. Če bi udje sami določenega zneska ne uplačali, sme se izterjati po gosposki.

K napravi in pristopu, k v §. 1. odelk 1 imenovanim podvzetjem siliti se ne sme nobenega uda, drugače če se kaj upelje z ozirom na javne razmere. Jednako ni prisiljen nikdo k jednacim podvzetjem uplačevati, kakor se tudi iz zadrugnega premoženja ne smejo vzdržavati take posebne naprave, ako neso vsi udje pri podvzetji udeleženi.

Vsako leto predložiti se ima obrtniškega uradu računski sklep, katerega podpisati imajo predstojnik in dva odbornika.

zadnjaki — sredi leta 1872 (18 dne junija) ustanovili časopis rekše „Glas“, ki je izhajal v četvorki po jedenkrat v tednu. Kako nevarno je bilo, narodne sile dvojiti ob laški meji! kako nenaravno je bilo strankarstvo zasejati mej razmerno malo število goriških Slovencev, kajti prav za prav so morali goriški Slovenci sami nositi prevelika bremena, ki so jih dotični časopisi in druge strankarske zahteve jim nakladali. Ko so se razdivjane strasti nekoliko polegale, spregledali so rodoljubi obeh strank svojo pretiranost in prenačelnost ter se mej seboj lepo porazumeli in pogodili. „Glas“ je prenehal in „Soča“ je od leta do leta krepkejša, ker jej redoma naraščajo narodni podpiratelji in sodelavci.

Pri nas — v Ljubljani — ustanovila je ista stranka (staroslovenska) poseben list, ki je imel mej narodom pobijati in spodrivati „Slovenski Narod“. „Slovenec“ se je imenoval ta „politični list za slovenski narod“. Prvi izdajatelj in odgovorni urednik mu je bil neki Pevec, pravi urednik pa neki polnolični pogumni duhovnik, ki je že marsikdaj Nemce in nemškutarje klestil, časih pa tudi le kratkočasil. Izhajati je jel ta list, po zunanji obliki močno podoben nekdanjemu „Celovškemu Slovencu“, 14. dne oktobra 1873 in sicer je od početka sem do srede letošnjega leta izhajal po tri-

krat v tednu, če ni ravno raznih praznikov prerad porabljal in praznoval. Koliko nepotrebnih bojev sta tekom let mej seboj bila „Slovenec“ in „Slovenski Narod“! A boj je življenje, pravi neka tuja prislovica. Ko hitro ne prestopata spodobnih mej med izobraženimi ljudmi in ne škodujeta skupnim koristim skupnega naroda, hudoval se pravi narodnjak ne bode ne nad prvim, niti nad drugim. Tako se pa je včasih godilo, n. pr. o priliki zadnjih volitev v deželni zbor, ko smo imeli svetu pokazati najostrejšo disciplino, največjo složnost. Kateri list je takrat kalil to složnost, tukaj ne bomo preiskavali.

Ne gledé na druge neprilike obžalovali smo mi pred vsem, da se je dal celó naš stari „Fric in excelsis“, pravi fant od fare, o tako resnobnem trenutku porabljal za oživljenje strankarske namere! — Čudno, da se pri nas neste doslej stranki popolnoma pomirili in zjedini kot v sosednji Goriški! Res imamo pri nas mnogo več duševnih, delavnih sil, a koliko se bi dalo z njimi doseči, ko bi vse se zjedini in delale na istem polji. „Slovenski Narod“ vendar že leta in leta tako mirno in premišljeno pretresa razne stvari in razmere, da mislečemu duhovniku gotovo nikdar ne da povoda, jeziti se nad njim. Tout comprendre c'est tout pardonner

— kdor vse razmeri, ničesar ne zameri, pravi neki francoski modrijan. Izključno cerkvene ali duhovniške stvari se bi pa naj primernejše obravnavale v vrli „Zgodnji Danici“, ali pa v „Laibacher Diöcesanblattu“, ki prijavlja tudi slovenske sestavke. Pri tej priliki se spominjam, kako sem pred par leti naganjal mladega, kaj nadarjenega in zelo izobraženega duhovnika (žal, da so ga iz Ljubljane prestavili nekam na Gorenjsko!), da bi se združil s somišljeniki ter nekaki znanstveni cerkveno-duhovniški list slovenski ustanovil. Takega nam je potreba. Človeka narodnjaka srce boli, ko vidi, da naši delavni izobraženi duhovniki tako radi spisujejo nemške razprave in sestavke za nemške cerkveno-duhovniške liste. Koliko bi s takim časopisom, tednikom, štirinajst dnevnikom ali celó debelejšim mesečnikom napredovalo slovensko slovstvo! Koliko se bi duhovskemu naraščajo delo olajševalo! V to Bog pomodi in blagi naš vladika!

Skoro celih 10 let je „Slovenec“ neprestano hodil po trikrat v tednu na dan. Po tolikratnem napenjanju se mu je sredi sedanjega leta (1883) posrečilo preroditi se v pravi dnevnik. V torek, 10. dne julija, je 80. številka končala njegovo staro delovanje.

(Dalje prih.)

Vsak na novo pristopajoč ud ima uplačati kot vzprejemno takso . . . gld. (katero pa sme z dovoljenjem predstojnika tudi v obrokih zplačevati.)

Ta taksa se ne povrne, in isto uplača vsak pristopnik le enkrat. (Dalje prih.)

Uspešni pokladki. Nove in zastarele rane, kile in skrumbe ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah z navodom vred po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (690—2)

Tujci:

dne 18. decembra.

Pri **Slovanu**: Brauner z Dunaja. — Edelman iz Maribora. — Fessler z Dunaja.
Pri **Malliet**: Jušt z Dunaja. — Lässer iz Bregenza.
— Cuminetti iz Bergama.
Pri **južnem kolodvoru**: Kočnik iz Volčje gore.
— Žuž-k iz Velikih Lašč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. dec.	7. zjutraj	735.53 mm.	+ 0.2°C	sl. svz.	snež.	6-10 mm.
	2. pop.	737.08 mm.	+ 0.4°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.92 mm.	- 1.0°C	sl. vzh.	megla	snega.

Srednja temperatura — 0.1°, za 1.5° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. decembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	36
Ječmen	4	71
Oves,	2	92
Ajda,	5	20
Proso,	5	36
Koruza,	5	40
Leča	8	50
Grah	8	50
Fizol	9	50
Krompir, 100 kilogramov	3	12
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	88
Speh frišen	—	60
„ povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	3 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	56
Svinjsko	—	54
Kostrunovo	—	36
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	14
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 19. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	25
Srebrna renta	79	75
Zlata renta	98	70
5% marcna renta	93	85
Akcije narodne banke	838	—
Kreditne akcije	286	75
London	21	—

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes. Varstvena znamka.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanju rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije. Cena škatlici s 15 prilepki in roženim dletem za izdiranje kurjih očes 23 kr. a. v.

NB. Pri nakupovanju tega preparata blagovoli p. n. občinstvo vedno paziti na to, ima li vsaka škatljica na zvonjanem ovitku utisneno gori zaznamenovano varstveno znamko.

Glavna razpošiljalna zalog: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy, ter tudi vsi drugi lekarnarji. (671—5)

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

Varstvena znamka.

izdeluje se po posebnem načinu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migreni, ischiasu, bolečinam v križu in hrbtenem mozgu, božjasti, otrpenju, oslabiljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otupelosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolu in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvonjanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe 70 kr. a. v.

NB. Kupovaje p. n. občinstvo rači vedno paziti, je li pri vsaki steklenici na vnanjem ovitku utisnena zgornja varstvena znamka.

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani
priporoča po nižji ceni
vožne liste
slovensko-nemške in
nemške.

Srebro	— gld. —	kr.
Napol.	9	60
C. kr. cekini.	5	72
Nemške marke	69	30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	121
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	98	65
Ogrska zlata renta 6%	120	65
„ papirna renta 5%	87	85
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75
Kreditne srečke.	100 gld.	173
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	75

Vabilo na naročbo „SLOVANA“.

Slovanstvo si pridobiva na svetovnem pozorišču od dne do dne večjo moč in veljavo, tako, da ima že zdaj odločevalno besedo v svetovnih dogodbah. Imenitno je tedaj za vsacega omikanega človeka, posebno pa še za vsacega, kdor je s ponosom ud velike in slavne rodbine slovenske, da zvedava vedno točno o vsem, kar se godi imenitnega v Slovanih v političnem in kulturnem oziru.

In ravno mi Slovenci, kateri bi imeli toliko uroka, da s paznim očesom opazujemo napredek Slovanstva ter zajemamo iz njega novo moč v neravnem svojem političnem boju, premalo smo skrbeli doslej, da bi se seznanjali z bitjem in žitjem ostalih slovenskih narodov ter tako budili slovensko zavest in narodni ponos.

Da se opomore temu nedostatku, odločila sva se podpisana izdajati tednik z naslovom „SLOVAN“, kateri bo de od novega leta izhajal v Ljubljani vsak četrtek na osmih straneh velike četverke.

„SLOVAN“ bo de prinašal razne spise politične, gospodarske, znanstveno-popularne, kulturno-zgodovinske in leposlovne vsebine. Pridobil si je stalnih dopisnikov ne le iz vseh slovenskih pokrajin, ampak tudi iz Bolgarske, Česke, Hrvaške, Poljske in Rusije, tako, da bo prinašal vedno izvirna poročila o vsakoršnih imenitnih dogodkih po širnem slovenskem svetu.

Za znanstveno-pučni in zabavni del pa si je pridobil „SLOVAN“ 51 stalnih sotrudnikov, izmed katerih imenujemo samo gg.: prof. A. Bezenška, prof. dra. Frana Celestina, Ivana Dečka, dra. Josipa Derča, ravnatelja Riharda Dolenca, dra. Ivana Geršaka, prof. dra. Ign. Klemenčiča, prof. dra. Greg. Kreka, Frana Kuralta, župnika Božidarja Raiča, Ivana Resmana, dra. Ivana Tavčarja, prof. Ivana Trdino, dra. Jos. Vošnjaka, dra. Val. Zarnika in dobro znanega feljtonista Prostoplava Kretanova. Ti naši sotrudniki so porok, da bo de mogel „SLOVAN“ vsestransko izvrševati svojo nalogo in da bo de tako ustrezal današnjim potrebam slovenskega naroda.

Poleg vsega tega pa je „SLOVAN“ tudi največnejši tednik slovenski; velja namreč za celo leto samo 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.

Slovenci! Ako boste z obilnimi naročili podpirali „SLOVANA“, bo de prinašal tudi ilustracije, kakor želé mnogi rodoljubi. Ako se namreč oglasi zadostno število naročnikov, prinašal bo de v vsaki številki slike, katere bodo seznanjevale slovensko občinstvo z zaslužnimi možmi in znamenitejšimi kraji velike slovenske domovine, ali pa mu predočevale predmete iz narodnega življenja slovenskega.

Ker je cena listu res mala, nadejava se tedaj potrebne gmotne podpore. Vrh tega pa upava, da stopijo v kolo dozdanih sotrudnikov tudi drugi domoljubi slovenski, kateri naj blagovoljno pošiljajo „SLOVANA“ poročila o vsakem znamenitem dogodku v ožji naši domovini.

Konečno še prosiva, naj se naročnina pošilja upravnistvu, dopisi pa urednistvu lista, ter sklepava svoje vabilo s klicem: (798—1)

„Naprej zastava Slave!“

V Ljubljani, dne 19. decembra 1883.

Ivan Hribar, Anton Trstenjak,
izdajatelj in lastnik. odgovorni urednik.

Ostale slovenske liste nujno prosiva, da blagovolijo ponatisniti to vabilo.

Klavir,

dobro ohranjen, gotova cena 180 gld. — **Kolodvorske ulice št. 24, III. nadstr., leve stopnice.** (795—2)

Skladbe,

zložil F. S. Vilhar.

Prva knjiga teh skladb, koje so že do sedaj v slovenskem svetu nemalo senzacijo vzbudile, dotiskana je. Po zadržaji zanimiva je za vsacega, koji se z glasbo ali petjem bavi; ona obsega: I. samospeve, II. m. žke zbere, III. mešane zbere in IV. skladbe za glasovir.

Knjiga je vrlo ukusno opravljena ter ima na velikem formatu 92 strani. Prodava jo v Ljubljani knjigarna J. Giontini-jeva po 2 gld. 40 kr.; dobi se pa tudi pri skladatelji samem v Karlovcu (Hrvaška) po 2 gld. 20 kr. (744—10)

5000 1 (788—3)

ostankov sukna

(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju — ostanek po 5 gld.)

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Priznato nepokvarjeno, izvrstne

voščene sveče

izdelujejo (652—11)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Najpripravnejše za gospe in gospice!

Moderoi,

priznato dobro prilježni in najboljši kup.

Volnati pleteni robci, kikirje iz klobučine, dokolenki (kamašnje), nogovice in rokavice za gospe in gospode, spodnje jopice itd. — Ozaljški za krila, baržun (žamet), pliš, atlas v vseh barvah; čipke, trakovi, gumbi itd.

Trakovi z napisi za vence

se takoj priskrbé. Naročila se točno izvršujejo.

Ana Šinković

na Mestnem trgu v Ljubljani.

Darila za Božič in Novo Leto!

Velika izbér

zlatih, srebrnih in nikljevih žepnih ur, stenskih ur z nihali v vseh velikostih.

Velika izbér

francoskih in ameri-kanskih budilnih ur z dnevnim kazalom in brez njega.

Švicarske sviralke,

igrajoče 1 do 10 točk, z glasovi harfe, male flavte in citer, tudi z bobničkom in zvončki.

Vse to v bogatej izberi in najcenejše pri

(784—4)

JOSIPU GEBL, urarji v Slonovih ulicah 11.